

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 116/11
Luxemburg, 25 octombrie 2011

Hotărârile în cauzele C-109/10 P Solvay SA/Comisia și
C-110/10 P Solvay SA/Comisia

Curtea anulează hotărârile Tribunalului și deciziile Comisiei prin care aceasta a aplicat amenzi societății Solvay pentru comportamentul său anticoncurențial pe piața sodiei

Comisia nu a respectat dreptul Solvay de acces la dosarul procedurii și cel de a fi audiată

La 13 decembrie 2000, Comisia a adoptat două decizii¹ prin care a aplicat amenzi la două societăți active pe piața carbonatului de sodiu². Societatea belgienă Solvay SA a fost amendată cu 20 de milioane de euro pentru abuz de poziție dominantă și cu 3 milioane de euro pentru participarea sa la un acord privind prețurile cu unul dintre concurenții săi.

Aceste decizii aveau un conținut în esență identic cu cele adoptate de Comisie în 1990³ și care fuseseră anulate de Tribunal⁴ - fapt confirmat de Curte⁵ - pentru motivul că nu au făcut obiectul unei autentificări legale, și anume că nu au fost respectate cerințele pentru adoptarea lor definitivă de către colegiul comisarilor.

Solvay a formulat două acțiuni distincte în fața Tribunalului având ca obiect anularea noilor decizii adoptate de Comisie în 2000 sau reducerea amenzilor care i-au fost aplicate. Societatea a invocat în special încălcarea dreptului de acces la dosar în măsura în care nu i s-au putut comunica toate înscrisurile invocate de Comisie în susținerea existenței unei încălcări. Astfel, Comisia a recunoscut că a pierdut anumite dosare și că este imposibil să întocmească o listă cu înscrisurile din dosarele respective, întrucât, potrivit acesteia, indicii acestor clasoare nu puteau fi identificați. În plus, Solvay a susținut că Comisia a adoptat noi decizii fără a deschide o nouă procedură administrativă și prin urmare fără a fi procedat la audierea sa.

Prin Hotărârile din 17 decembrie 2009⁶, Tribunalul a respins acțiunile în măsura în care vizau anularea deciziilor în cauză. Acesta a considerat, printre altele, că împrejurarea că Solvay nu a avut acces la totalitatea documentelor de investigație nu a împiedicat-o să își asigure apărarea. În ceea ce privește audierea întreprinderii, Tribunalul a arătat că noile decizii ale Comisiei sunt redactate în termeni în esență identici cu cei ai deciziilor din 1990 și că, prin urmare, Comisia nu avea obligația să o audieze din nou. Cu toate acestea, Tribunalul a decis să reducă amenda de la 20 de milioane de euro la 19 milioane de euro întrucât Comisia nu a reținut corect circumstanța agravantă a încălcărilor repetate. Tribunalul a redus de asemenea a doua amendă de la 3 milioane de euro la 2,25 milioane de euro deoarece Comisia a săvârșit o eroare în aprecierea duratei încălcării.

¹ Decizia 2003/5/CE a Comisiei din 13 decembrie 2000 privind o procedură de aplicare a articolului 81 din Tratatul CE (COMP/33.133 – B: Carbonat de sodiu – Solvay, CFK) (JO 2003, L 10, p. 1) și Decizia 2003/6/CE a Comisiei din 13 decembrie 2000 privind o procedură de aplicare a articolului 82 din Tratatul CE (COMP/33.133 – C: Carbonat de sodiu – Solvay) (JO 2003, L 10, p. 10).

² Soda este o materie utilizată în principal pentru fabricarea sticlei, în industria chimică, pentru producerea detergenților, precum și în metalurgie.

³ Decizia 91/298/CEE a Comisiei din 19 decembrie 1990 privind o procedură de aplicare a articolului [81 CE] (IV/33.133 – B: Carbonat de sodiu – Solvay, CFK) (JO 1991, L 152, p. 16) și Decizia 91/299/CEE a Comisiei din 19 decembrie 1990 privind o procedură de aplicare a articolului [82 CE] (IV/33.133 – C: Carbonat de sodiu – Solvay) (JO 1991, L 152, p. 21).

⁴ Hotărârile Tribunalului din 29 iunie 1995 (cauzele T-30/91 Solvay/Comisia, T-31/91 Solvay /Comisia și T-32/91 Solvay /Comisia).

⁵ Hotărârea Curții din 6 aprilie 2000 (cauzele conexate C-287/95 P și C-288/95 P Comisia/Solvay).

⁶ Hotărârile Tribunalului din 17 decembrie 2009 (cauzele T-57/01 Solvay/Comisia și T-58/01 Solvay/Comisia).

Solvay a formulat recursuri împotriva hotărârilor Tribunalului în fața Curții de Justiție.

Mai întâi, Curtea amintește că **dreptul de acces** la dosar presupune ca întreprinderii în cauză să i se acorde de Comisie posibilitatea de a proceda la o examinare a tuturor înscrisurilor care figurează în dosarul de investigare și care sunt susceptibile să fie pertinente pentru apărarea sa. Încălcarea dreptului de acces la dosar în cursul procedurii prealabile adoptării deciziei poate, în principiu, să determine anularea acestei decizii dacă s-a adus atingere dreptului la apărare.

În speță, Curtea arată că nu este exclus ca Solvay să fi putut identifica în dosarele componente lipsă elemente provenind de la alte întreprinderi și care să îi fi permis să dea faptelor o interpretare diferită de cea reținută de Comisie, ceea ce ar fi putut fi util pentru apărarea sa.

Curtea precizează că, în speță, nu este vorba despre câteva documente lipsă al căror conținut ar fi putut fi reconstituit din alte surse, ci despre dosare componente întregi care ar fi putut să conțină înscrisuri esențiale ale procedurii desfășurate în fața Comisiei care ar fi putut fi pertinente pentru apărarea Solvay.

În consecință, Curtea concluzionează că **Tribunalul a săvârșit o eroare de drept considerând că împrejurarea că Solvay nu a avut acces la toate înscrisurile din dosar nu reprezintă o încălcare a dreptului la apărare.**

În ceea ce privește **audierea întreprinderii** înainte de adoptarea unei decizii a Comisiei, Curtea amintește că audierea este inclusă în dreptul la apărare și, prin urmare, trebuie examinată în funcție de împrejurările specifice fiecărei spețe.

Curtea precizează că, în cazul în care, după anularea unei decizii ca urmare a unui viciu de procedură care privește numai cerințele referitoare la adoptarea sa definitivă de către colegiul comisarilor, Comisia adoptă o nouă decizie cu un conținut în esență identic și întemeiată pe aceleași obiecțiuni, aceasta nu are obligația să efectueze o nouă audiere a întreprinderilor în cauză.

Cu toate acestea, Curtea consideră că, în prezenta cauză, problema audierii recurente nu poate fi separată de accesul la dosar. În această privință, Curtea arată că, în cursul procedurii administrative care a precedat adoptarea primelor decizii din 1990, Comisia nu a furnizat recurente toate documentele care figurau în dosarul său. Or, în pofida acestui fapt și a jurisprudenței Curții și a Tribunalului care confirmă importanța accesului la dosar, Comisia a adoptat decizii similare celor care au fost anulate pentru lipsa autentificării corespunzătoare, fără a deschide o nouă procedură administrativă în cadrul căreia ar fi trebuit să audieze societatea Solvay după ce i-ar fi acordat acces la dosar.

Curtea concluzionează așadar că **Tribunalul a săvârșit o eroare de drept considerând că audierea societății Solvay nu era necesară în vederea adoptării unor noi decizii.**

În consecință, Curtea anulează hotărârile Tribunalului și, pronunțându-se pe fond, deciziile Comisiei.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Claudiu Ecedi-Stoisavlevici ☎ (+352) 4303 3720